

ज्योत्स्नाय mfn. (-यः-या-य्य') To be obtained by virtue or seniority, &c.
 E. ज्योत्स्ना, and ज्योत्स्ना obtainable.
 ज्योत्स्नाय f. (-यः) A wife's elder sister. E. ज्योत्स्ना elder, ज्योत्स्ना mother-in-law.
 ज्योत्स्नाय n. (-यः) 1. A portion of the Sama Veda. 2. A religious rite of which its perusal is a part. [ज्योत्स्ना, and ज्योत्स्ना a share.
 ज्योत्स्नाय m. (-यः) 1. The elder brother's share. 2. The best share. E.
 ज्योत्स्नाय m. (-यः) The month of Jyeshtha. E. ज्योत्स्ना the constellation, (as above,) मूल root, origin, and ह aff.
 ज्योत्स्नाय m. (-यः) The scum of boiled rice, or water in which grain has been washed. E. ज्योत्स्ना, and ज्योत्स्ना water.
 ज्योत्स्नाय m. (-यः) 1. The order of the householder. 2. A householder. E. ज्योत्स्ना, and ज्योत्स्ना order.
 ज्योत्स्नाय m. (-यः) A householder, a man of the second order. E. ज्योत्स्ना best, ज्योत्स्ना order, इनि aff.
 ज्योत्स्नाय m. (-यः) The month Jyeshtha or Jeyte, (May-June.) f. (-यः) 1. The day of full moon in Jyeshtha. 2. A house lizard. E. ज्योत्स्ना the mansion or asterism which the moon is in this month, and ज्योत्स्ना aff.
 ज्योत्स्नाय m. (-यः) A Brahman versed in that portion of the Sama Veda called Jyeshtha Sama. ज्योत्स्नाय as above. aff. ज्योत्स्ना.
 ज्योत्स्नाय mfn. (-यः-यौ-यं) Born of the elder or principal wife. E. ज्योत्स्ना, and टक् affix, इन्ड inserted.
 ज्योत्स्नाय n. (-यः) Seniority, age. E. ज्योत्स्ना, and यञ् aff.
 ज्योत्स्नाय r. 1st cl. (ज्योत्स्नायते) 1. To advise or instruct. 2. To order. 3. To observe a vow or any religious obligation. E. भा-आ-सक्त-ञ्चिन्ट् ।
 ज्योत्स्नाय n. (-यः) 1. The science of Astronomy or astrology. E. ज्योत्स्ना and शास्त्र a Scripture.
 ज्योत्स्नाय n. (-यः) A fire-fly. E. ज्योत्स्ना light, इग्नि to go, affix क ; also with युच् affix, ज्योत्स्नाय n. (-यः). [net, and गण a class.
 ज्योत्स्नाय m. (-यः) The heavenly bodies collectively. E. ज्योत्स्ना, a प्लानेट-विद m. (-यः) An astrologer, an arithmetician. E. ज्योत्स्ना, and विद who knows. ज्योत्स्नाय मृथ्यादीनां गत्यादिकं वेत्ति विद-क्विप् ।
 ज्योत्स्नाय f. (-या) The science of computation, from arithmetic to astronomy and astrology. E. ज्योत्स्ना, and विद्या science.
 ज्योत्स्नाय n. (-यः) A fire-fly. E. ज्योत्स्ना light, and बीज seed.
 ज्योत्स्नाय n. (-यः) 1. The zodiac. 2. The lunar mansion. E. ज्योत्स्ना, planet, and चक्र a sphere.
 ज्योत्स्नाय mfn. (-यः-यौ-यं) Astrological, astronomical, relating to the heavenly bodies. mf. (-यः-यौ) An astrologer. n. (-यः) Mathematical, astronomical and astrological science, astronomy. f. (-यः) A star, a planet, a asterism. E. ज्योत्स्ना light, especially of the heavenly bodies, affix अच्, fem. डीष् ।
 ज्योत्स्नाय m. (-यः) An astrologer ; see ज्योत्स्नायिक.
 ज्योत्स्नाय m. (-यः) 1. A planetary or heavenly body ; the generic term for the sun, the moon, a planet, an asterism, a star ; the word in the m. plu. (-यः) implies all these five. 2. A tree, the wood of which is used to produce fire by attribution : see गणिकारिका f. (-या) Heart-pea : see ज्योत्स्नायती. E. ज्योत्स्ना light, and क what makes, from क्, with ड aff.
 ज्योत्स्नाय mfn. (-यः-यौ-यं) Blazing, radiant, like flame or fire. E. ज्योत्स्ना, and कल्प affix, implying resemblance.
 ज्योत्स्नाय m. (-यः) A particular sacrifice at which sixteen officiating priests are required. It is a sacrifice considered as the typical form of a whole class of sacrificial ceremonies. E. ज्योत्स्ना light, and सोम a sacrifice.
 ज्योत्स्नाय m. (-यः) The sun. f. (-यः) Heart-pea, (Halicacabum cardiospermum) E. ज्योत्स्ना light or splendor, and सत्प् poss. aff.
 ज्योत्स्नाय n. (-यः) 1. Light. 2. A star. 3. The pupil of the eye. The faculty of seeing. 4. The light regarded as the supreme spirit. 5. The lightning. 6. A heavenly body. m. (-यः) 1. The sun. 2. AGNI

or fire. E. यत् to shine, to be or give light इस् Unadi affix, and ज substituted for the radical initial.
 ज्योत्स्नाय ind. In flame or fire. E. ज्योत्स्ना, and सति aff.
 ज्योत्स्नाय m. (-यः) The pole star, or in mythology DHRUVA, the son of UTTANAPADA. E. ज्योत्स्ना a star, and रथ a vehicle.
 ज्योत्स्नाय f. (-यः) 1. Moonlight. 2. A moonlight night. 3. A small cucumber : see ज्योत्स्नाय. E. ज्योत्स्ना light, त affix, and the penultimate rejected, deriv. irr. fem. affix टाप् ; also with डिष्, ज्योत्स्नाय q. v.
 ज्योत्स्नाय m. (-यः) The Chakora or Greek partridge. E. ज्योत्स्ना moonlight, and प्रिय fond of ; this bird is said to feed upon the moonbeams.
 ज्योत्स्नाय m. (-यः) The tripod or tree of a lampstand, a candle-stick. E. ज्योत्स्ना moonlight, (put for lamp-light,) and इच्छ a tree.
 ज्योत्स्नाय f. (-यः) 1. A moonlight night. 2. A small cucumber, (Trichosanthes diæca ;) it is also applied to Luffa acutangula, &c. 3. A kind of perfume : see रणिका. E. See ज्योत्स्ना.
 ज्योत्स्नाय m. The planet Jupiter.
 ज्योत्स्नायिक m. (-यः) An astrologer or astronomer. E. ज्योत्स्ना a star, affix टक् ; also the the vowel being unchanged optionally, ज्योत्स्नायिक.
 ज्योत्स्नाय mfn. (-यः-यौ-यं) Light, especially with moonlight, &c. E. ज्योत्स्ना moonlight, अण् affix ; see ज्योत्स्नाय and ज्योत्स्नायिका.
 ज्योत्स्नायिक f. (-या) A moonlight. E. ज्योत्स्ना, and कन् added.
 ज्योत्स्नायिक f. (-यः) A moonlight night, or a night on which the moon is full. 2. A kind of cucumber : see ज्योत्स्नाय. E. ज्योत्स्नाय as above, and अण् pleonastic aff.
 ज्योत्स्नाय r. 1st cl. (ज्योत्स्नायति) 1. To conquer, to reduce. 2. To be conquered or reduced. E. भा-प-सक्त-ञ्चिन्ट् ।
 ज्योत्स्नाय r. 1st cl. (ज्योत्स्नायति) r. 1st and 10th cls. (ज्योत्स्नायति-ते) To grow old, to be or become old or decayed. E. क्रा-या-प-सक्त-ञ्चिन्ट् । भा-वाचुरा-उभ ।
 ज्वर r. 1st cl. (ज्वरति) To be diseased, to be feverish, &c. भा-प-सक्त ।
 ज्वर m. (-यः) 1. Fever, intermitting or continued. 2. Mental Pain, affliction, Distress. E. ज्वर to be feverish, affix भावे च ।
 ज्वरन् mfn. (-यः-यौ-यं) Anti-febrile, febrifuge. f. (-यः) 1. A plant, (Menispermum glabrum.) 2. A potherb, (Chenopodium album) E. ज्वर, and ज्वर what destroys. ज्वरं हन्ति हन-टक् ।
 ज्वरनाशक mfn. (-कः-का-कं) Febrifuge. E. ज्वर, and नाशक what destroys.
 ज्वरहन्तृ mfn. (-न्ता-न्ती-न्तृ) Febrifuge. E. ज्वर, and हन्ति what destroys ; ज्वरहन्तृ m. (-हन्ता). [fever, and अग्नि fire.
 ज्वराग्नि m. (-ग्निः) Feverish heat, or the hot paroxysm of fever. E. ज्वर
 ज्वरान्तक mfn. (-कः-का-कं) Febrifuge. m. (-यः) 1. A kind of Nimb from Nepal. 2. Casia fistula. E. ज्वर, and अन्तक what removes. [moving.
 ज्वरापहा f. (-हा) A plant, (Medicago esculenta.) E. ज्वर fever, अपहा re-
 ज्वरित mfn. (-यः-यौ-यं) Febrile, feverish, affected with fever. E. ज्वर to be feverish, क्त aff.
 ज्वरिन् mfn. (-यः-यौ-यं) Febrile, feverish, fevered. E. ज्वर, and इनि.
 ज्वल r. 1st cl. (ज्वलति,) or with a prefix, r. 10th cl. (प्रज्वलयति-ते) 1. To shine to blaze, to flame. 2. To be ardent. 3. To kindle E. भा-प-सक्त-सिट् चू० उ० । [ज्वल् to blaze, affix अच् ; also ज्वाल.
 ज्वल mfn. (-लः-ला-लं) Blazing, shining. m. (-लः) Flame, blaze, light. E.
 ज्वलका f. (-का) A large Flame. E. ज्वल् to blaze, affix वृन्.
 ज्वलन्तृ mfn. (-लन्-लन्ती-लन्तृ) 1. Burning, blazing. 2. Shining, radiant, brilliant. E. ज्वल् to burn, श्ठ aff.
 ज्वलन n. (-नं) 1. Burning, blazing. 2. The fire. m. (-नः) AGNI, or fire. 3. The number "Three." E. ज्वल् to blaze, affix ताच्छीखादी युच् ।
 ज्वलनाग्नि m. (-ग्निः) The sun-stone. E. ज्वलन, and अग्नि a stone.
 ज्वलन्मणि mfn. (-यः-यौ-यं) Blazing with jewels. m. (-यः) A brilliant gem. E. ज्वलन्, and मणि a jewel.
 ज्वलयत् mfn. (-यन्-यन्ती-यन्तृ) 1. Burning, blazing. 2. Radiant. E. ज्वल् to burn, r. 10th cl. श्ठ aff. [affix क्त.
 ज्वलित mfn. (-यः-यौ-यं) 1. Burnt. 2. Blazing, flaming. E. ज्वल् to flame,